

שׁוֹכְכִים בְּמִקּוֹמָם וַיֵּשׁ לָהֶם מְנוּחָה. וְכָל הַנְּשָׁמוֹת מִתְעַטְרוֹת, אֵלּוּ לְמַעַלָּה וְאֵלּוּ לְמַטָּה. אֲשֶׁרִי הָעַם שָׁזָה חֲלָקָם.

בְּחֻצוֹת לַיֵּל שֶׁבֶת, כְּשֶׁהַחֲכָמִים מִתְעוֹרְרִים לְתִשְׁמִישׁ, אוֹתָהּ רוּחַ עֲלִיּוֹנָה שְׁמַתְעַטְרִים בָּהּ כְּשֶׁמִתְקַדֵּשׁ הַיּוֹם, בְּשַׁעַר שֶׁהֵם יֹשְׁבִים בְּמִטּוֹתֵיהֶם, וְהַנְּשָׁמוֹת הַאֲחֵרוֹת שֶׁלָּהֶם רוּצוֹת לַעֲלוֹת לְרֵאשִׁית בְּכַבּוֹד הַמְּלָךְ, אִזּוֹ אוֹתָהּ רוּחַ עֲלִיּוֹנָה שִׁיּוֹרְדֵת בְּעָרֵב שֶׁבֶת, נוֹטֶלֶת אוֹתָהּ נִשְׁמָה, וְעוֹלִים לְמַעַלָּה, וְרוֹחֶצֶת נִשְׁמָה אַחֲרֵת בְּבִשְׁמִים שֶׁל גֶּן הָעֵדֶן, וְשֵׁם רוּחָהּ מֵה שְׁרוּאָה.

וּבְשִׁיּוֹרְדֵת לְשֵׁרוֹת בְּמִקּוּמָהּ בְּחֻצוֹת הַלַּיְלָה, אוֹתָהּ נִשְׁמָה שְׁבָה לְמִקּוּמָהּ, וְצָרִיכִים אוֹתָם הַחֲכָמִים לִזְמַר פְּסוּק אֶחָד שֶׁל הַתְּעוֹרְרוֹת שֶׁל אוֹתָהּ רוּחַ עֲלִיּוֹנָה קְדוּשָׁה שֶׁל עֲטֶרֶת הַשֶּׁבֶת, כְּמוֹ (ישעיה סא) רוּחַ ה' אֱלֹהִים עָלַי יַעַן מָשַׁח ה' אוֹתִי לְבִשֵׁר עֲנוּיִם וְגו'. (יחזקאל א) בְּלַכְתֶּם יִלְכוּ וּבְעַמְדָם יַעֲמִדוּ וּבְהַנְשָׂאֵם מֵעַל הָאָרֶץ וְגו', אֶל אֲשֶׁר יִהְיֶה שֵׁם הַרוּחַ לְלַכְתִּי יִלְכוּ וְגו'. מִשׁוּם שְׁמַתְעַטְרוֹת בְּאוֹתָהּ רוּחַ בְּהַתְּעוֹרְרוֹתָם לְשִׁמְחַת הַתְּשִׁמִּישׁ, וַיִּהְיֶה שִׁפְעָה שֶׁל אוֹתָהּ רוּחַ עֲלִיּוֹנָה שֶׁל הַשֶּׁבֶת בְּאוֹתוֹ תִּשְׁמִישׁ מִצְוָה.

רַב הַמְּנוּנָא סָבָא, כְּשֶׁהָיָה עוֹלָה מִהֶנְקֵר בְּעָרֵב שֶׁבֶת, הָיָה יוֹשֵׁב רְגַע אֶחָד וּמְרִים עֵינָיו, וְהָיָה שֹׁמֵחַ וְהָיָה אוֹמֵר שֶׁהָיָה יוֹשֵׁב לְרֵאשִׁית אֶת שִׁמְחַת הַמַּלְאָכִים הָעֲלִיּוֹנִים, אֵלּוּ עוֹלִים וְאֵלּוּ יוֹרְדִים. וּבְכָל עָרֵב שֶׁבֶת יוֹשֵׁב אָדָם בְּעוֹלָם הַנְּשָׁמוֹת. אֲשֶׁרִי מִי שִׁיּוֹדֵעַ בְּסוּד רְבוּנוֹ.

כְּשֶׁמֵּאִיר הַיּוֹם בְּיוֹם שֶׁבֶת, עֲלִית הַשְּׁמִחָה עוֹלָה בְּכָל הָעוֹלָמוֹת בְּמִנוּחָה בְּשִׁמְחָה. אִזּוֹ (תהלים יט)

כִּלְהוֹ מִשְׁתַּכְּכִי בְּדוֹכְתֵייהוּ, וְאִית לוֹן נִיחָא. וְנִשְׁמַתִּין כִּלְהוֹ מִתְעַטְרִין, אֵלּוּ לְעִילָא וְאֵלּוּ לְתַתָּא. זַכָּאָה עֲמָא, דְּחוֹלְקָא דָּא לְהוֹן.

בְּכַלְהוֹת לַיֵּל לַיֵּלִיא דְּמַעְלֵי שֶׁבֶתָא, דְּחַכְמִין מִתְעַרְיִין לְשִׁמוּשָׁא דְּלְהוֹן, הַהוּא רוּחָא עֲלָאָה, דְּמִתְעַטְרִין בֵּיהּ, כַּד יוֹמָא אֲתַקְדֵּשׁ, בְּשַׁעַתָּא דְּאִינוּן נִימֵי בְּעַרְסֵייהוּ, וְנִשְׁמַתִּין אַחֲרָנִין דְּלְהוֹן, בְּעָאן לְסַלְקָא לְמַחְמֵי בִיקְרָא דְּמַלְפָּא, כְּדִין הַהוּא רוּחַ עֲלָאָה דְּנַחִית בְּמַעְלֵי שֶׁבֶתָא, נְטִיל הַהִיא נִשְׁמַתָּא, וְסַלְקִין לְעִילָא, וְאֲתַסְחִיא נִשְׁמַתָּא אַחֲרָא כְּבוֹסָמִין דְּגִנְתָּא דְּעֵדֶן, וְתַמָּן חֲמֵי מַה דְּחֲמֵי.

וְכַד נַחֲתָא לְאַשְׁרָאָה בְּדוֹכְתָהּ בְּכַלְהוֹת לַיֵּלִיא, הַהִיא נִשְׁמַתָּא תְּבַאת לְדוֹכְתָהּ.

וּבְעֵי לְאִינוּן (דף קל"ו ע"ב) חַכְמִין לִזְמַר, חַד פְּסוּקָא דְּאַתְעַרוּתָא, דְּהַהוּא רוּחָא עֲלָאָה קְדִישָׁא דְּעַטְרָא דְּשֶׁבֶתָא, כְּגוֹן, (ישעיה סא) רוּחַ יְי' אֱלֹהִים עָלַי יַעַן מָשַׁח יְי', אֲתִי לְבִשֵׁר עֲנוּיִם וְגו'. (יחזקאל א) בְּלַכְתֶּם יִלְכוּ וּבְעַמְדָם יַעֲמִדוּ וּבְהַנְשָׂאֵם מֵעַל הָאָרֶץ וְגו', אֶל אֲשֶׁר יִהְיֶה שֵׁם הַרוּחַ לְלַכְתִּי יִלְכוּ וְגו'. בְּגִין דְּמִתְעַטְרִין בְּהַהוּא רוּחָא, בְּאַתְעַרוּתָא דְּלְהוֹן בְּחֻדְוָה דְּשִׁמוּשָׁא, וַיְהִי נִגִּידוֹ דְּהַהוּא רוּחַ עֲלָאָה דְּשֶׁבֶתָא, בְּהַהוּא שִׁמוּשָׁא דְּמִצְוָה.

רַב הַמְּנוּנָא סָבָא, כַּד הָוָה סָלִיק מִנְהֵרָא בְּמַעְלֵי שֶׁבֶתָא, הָוָה יְתִיב רְגַעָא חֲדָא, וְזָקִיף עֵינָיו, וְהָוָה חֲדֵי, וְהָוָה אָמַר, דְּהָוָה יְתִיב, לְמַחְמֵי חֻדְוָה דְּמַלְאָכֵי עֲלָאֵי. אֵלּוּ סַלְקִין, וְאֵלּוּ נַחֲתִין. וּבְכָל מַעְלֵי שֶׁבֶתָא, יְתִיב כַּד נִשׁ בְּעוֹלָם הַנְּשָׁמוֹת. זַכָּאָה אִיהוּ מָאן דְּיַדַּע בְּרִזִּין דְּמֵאֲרִיָּה.

כַּד נְהִיר יְמָמָא בְּיוֹמָא דְּשֶׁבֶתָא, סָלִיקוּ דְּחֻדְוָה סָלִיק בְּכַלְהוֹ עֲלָמִין, בְּנִיחָא בְּחֻדְוָה. כְּדִין

השמים ^(ט) ומעשה ידיו מגיד הרקיע. מאן שמים. אלין שמים, דשמא עלאה אתחזי בהו, דשמא קדישא אתרשים בהו.

השמים מספרים כבוד אל ומעשה ידיו מגיד הרקיע. מי השמים? אלו שמים שהשם העליון נראה בהם, שהשם הקדוש רשום בהם.

מספרים, מאי מספרים, אי תימא כמאן דמשתעי ספור דברים. לאו הכי. אלא דנהרין ונציצין בנציצו דנהורא עלאה, וסלקין בשמא, דכליל בנהירו דשלימו עלאה.

מספרים - מה הם מספרים? אם תאמר כמי שמדבר ספור דברים - לא כן. אלא שמאירים ונוצצים בהתנוצצות של אור עליון ועולים בשם שכולל באור של שלמות עליונה.

ומאן איהו ספור. דנציצי בנהירו דשלימו דספר עלאה. ובגין כן, סלקין בשמא שלימ, ונהרין בנהירו שלימ, ונציצי בנציצו שלימ. אינהו מנציצי ונהרי בגרמייהו, מגו נהירו דנציצו דספר עלאה, ונציצי ונהרי לכל סטר וסטר ^(נ"א לכל כבוד וכו') דמתדבקן ביה, דהא מנייהו, מההוא ספירו ונהירו, נהיר כל עזקא ועזקא, ונציץ בנציצו, בגין דבהאי יומא מתעטרן שמים, וסלקין בשמא קדישא, יתיר משאר יומין.

וכמה הוא הספור? שנוצצים באור של שלמות הספר העליון. ולכן עולים בשם שלם, ומאירים באור שלם, ונוצצים בהתנוצצות שלמה. הם נוצצים ומאירים בעצמם מתוך אור של התנוצצות הספר העליון, ונוצצים ומאירים לכל צד וצד ^(לכל כבוד וכו') שנדבקים בו. שהרי מהם, מאותה ספיריות ואור מאירה כל טבעת וטבעת ונוצצת בהתנוצצות, משום שפיוס הזה מתעטרם השמים ועולים בשם הקדוש יותר מבשאר הימים.

ומעשה ידיו, ההוא טלא עלאה, דנהיר מפל סטרין גניזין, דאיהו מעשה ידיו, ותקונא דיליה, דמתתקנא ביומא דא מפל שאר יומין.

ומעשה ידיו - אותו הטל העליון שמאיר מפל הצדדים הגנוזים, שהוא מעשה ידיו, ותקונו - שמתתקן ביום הזה מפל שאר הימים.

מגיד הרקיע. מאי מגיד. משיף ונגיד לתתא, מרישא דמלפא, מליא מפל סטרוי. הרקיע, ההוא רקיע, דאיהו מבועא דבירא. ודא איהו ההוא נהר דנפיק מעדן, ודא איהו דנגיד ומשיף לתתא, נגידו דטלא עלאה, דנהיר ונציץ בנציצו מפל סטריין. ודא רקיע אנגיד ליה במשיכו דרחימו ותיאובתא, לאשקאה שקיו דחדוה, למעלי שבתא. וכד נגיד ומשיף ההוא טלא דבדולחא, פלא ^(נגיד) מליא ושלים באתווי קדישין, בכל אינון

מגיד הרקיע - מה מגיד? מושף ושופע למטה מראש המלך, מלא מפל צדדיו. הרקיע - אותו הרקיע שהוא מבוע הבאר, וזהו אותו נהר שיוצא מעדן, וזהו ששופע ומושף למטה שפע של טל עליון שמאיר ונוצץ בהתנוצצות מפל הצדדים. והרקיע הזה משפיע לו במשיכה של אהבה ותשוקה להשקות השקאת השמחה לערב שבת. וכששופע ומושף אותו הטל של הבדולח, הפל ^(שופע) מלא ושלם באותיותיו הקדושות בכל אותם שבילים קדושים. כיון